

Alocuțiune Cezar Genoiu sesiune omagiala acad. Valeriu D. Cotea

Doamnă academician vicepreședinte al Academiei Române,
domnilor președinți ai filialelor Academiei Române,
stimați membri ai Academiei,
domnilor rectori,
domnule primar,
doamnelor și domnilor,

Astăzi aș fi vrut să vorbesc despre structura intimă, nevăzută, care a stat la temelia personalității excepționale a celui care a fost Valeriu D. Cotea. Pentru că un destin excepțional nu apare întâmplător. El se clădește pe o anumită alcătuire morală, pe o anumită lumină interioară.

Aș fi vrut să vă aduc în față omul care a plecat din casa părintească, din acel loc de poveste de la porțile Vrancei – Vidra –, purtând cu el tot ceea ce era necesar pentru a traversa viața cu demnitate: credința, respectul, cultul familiei și al muncii, patriotismul practicat temeinic și atașamentul profund față de marile valori ale acestei țări.

Aș fi putut să vă vorbesc despre felul în care a descoperit dragostea, în modul cel mai frumos cu putință. A iubit lacrima de pe obrazul Victoriei, undeva pe un drum de lângă Huși. Iar legătura lor nu a durat „până când moartea i-a despărțit”, ci dincolo de moarte, perpetuu.

Aș fi putut să vă vorbesc despre bucuria profundă a venirii pe lume a fiului său atât de dorit. Despre faptul că acesta a reușit, la rândul său, să își construiască o biografie impresionantă, rămânând în același timp pe deplin atașat de descendența sa și onorând permanent numele și memoria părinților săi. Pentru Valeriu D. Cotea, aceasta a fost, fără îndoială, cea mai mare împlinire a vieții sale.

Mi-ar fi plăcut să vorbesc și despre prietenii trainice pe care le-a onorat și le-a evocat mereu. Despre marile sale afinități culturale. Cred că, dacă nu ar fi devenit un mare savant, ar fi fost un poet important.

Despre toate acestea și despre multe altele vom vorbi poate într-o altă zi.

Astăzi însă mă voi opri asupra posterității lui Valeriu D. Cotea – o posteritate care poate deveni un reper de conduită națională.

Pentru așezarea în posteritate a acestei personalități excepționale a României s-au făcut demersuri în locuri esențiale din biografia sa. Școala primară în care și-a început parcursul educațional și Colegiul Tehnic din Focșani îi poartă astăzi numele, prin truda profesorului Costică Neagu.

În noiembrie 2024, la aniversarea a 160 de ani de existență, Colegiul Național „Ion Luca Caragiale” din Ploiești a așezat numele său în spațiul simbolic al colegiului, iar în Sala Centrală, ansamblul de plăci omagiale dedicate membrilor Academiei Române și membrilor ordinilor naționale ale României cuprinde și numele lui Valeriu D. Cotea.

Totodată, în filmul documentar Călătorind cu Îndelungă Răbdare, figura sa este evocată alături de alte mari figuri ale României.

Laboratorul de oenologie al USV Iași – locul unde a fost student și apoi profesor până la sfârșitul vieții – îi poartă astăzi numele.

Valeriu D. Cotea a visat, a înființat și a condus Centrul de Cercetări Oenologice al Academiei Române. Această instituție științifică a devenit și o adevărată ambasadă a Academiei Române. Uneori, în ultimele decenii, a făcut mai mult pentru imaginea profundă a României decât multe dintre ambasadele oficiale ale statului român.

Iată că astăzi se împlinește ultimul și poate cel mai important vis al lui Valeriu D. Cotea.

După cum amintea domnul academician Marius Andruh, în discursul său de recepție, Valeriu D. Cotea spunea că, odată cu intrarea sa în Academie, poate că știința vinului va primi o fărâmbă de eternitate.

Acesta a fost marele său vis.

Astăzi, 15 mai 2026, acest vis se împlinește. La centenarul său și în anul în care Academia Română aniversează 160 de ani de existență, această fărâmbă de eternitate devine realitate.

Și odată cu aceasta apar două premiere: este primul institut al Secției de Științe Agricole și Silvicultură și, totodată, prima entitate de cercetare a Academiei Române care primește numele unui savant după foarte mulți ani.

Prin inițiativa președintelui Marius Andruh, sprijinită de Biroul Prezidiului și de Prezidiu, de a denumi Institutul pentru Cercetări Oenologice „Academician Valeriu D. Cotea”, Academia Română începe astăzi un gest de profundă întâlnire cu societatea românească.

Acest gest va crește. Se va amplifica. Și, sunt convins, va reaşeza națiunea română pe direcția ei firească.

Academia Română – singura instituție care poate face acest lucru – va readuce memoria și mândria locurilor, oamenilor și faptelor importante. Va readuce în spațiul public ideea de model, de continuitate și de merit.

Iar statul român, atunci când va putea, se va așeza și el în acest demers fundamental.

Dacă ar fi să numim un singur loc care să cuprindă simbolic tot ceea ce înseamnă România, acel loc are o adresă: Calea Victoriei nr. 125, București.

Acolo se află memoria vie a acestei țări.

Acolo se află ceea ce România are mai înalt.

Era firesc ca această reaşezare pe făgașul corect să înceapă de acolo.

România mai are încă multe locuri care își așteaptă numele.

Mai are multe busturi și multe statui care trebuie ridicate.

Nu sunt suficiente cele pe care le avem astăzi.

Reîncepeți să roștiți numele creatorilor școlii românești.

Reînvățați copiii să mai parcurgă un drum alături de părinții lor.

Readuceți în lumină marile nume ale acestei țări.

Cele 14 secții și cele trei filiale ale Academiei Române veghează asupra întregului patrimoniu spiritual și intelectual al națiunii și reprezintă vârful de lance al evoluției societății românești către viitorul pe care îl merităm.

Cele 14 secții sunt pilonii care pot transforma acest demers într-un moment istoric.

Fiecare dintre noi, la începutul drumului prin viață, își proiectează propriul Camino de Santiago.

Un drum dificil. Plin de provocări, de efort, de căderi și ridicări, de despărțiri și întâlniri, de tristeți și de bucurii.

Fiecare încearcă să își parcurgă până la capăt această proiecție lăuntrică. Puțini reușesc cu adevărat.

Astăzi, Valeriu D. Cotea, făcând acest ultim drum vreme de zece ani după plecarea sa dintre noi, pentru a împlini ultima etapă, a reușit să își încheie pe deplin propriul Camino de Santiago.

Domnule academician Valeriu D. Cotea, ați reușit pe deplin.

Astăzi, spiritul dumneavoastră este așezat în toate locurile importante: în școli, în universități și, iată, în locul pe care l-ați prețuit atât de mult – Academia Română.

Iar de astăzi, numele dumneavoastră nu mai aparține doar memoriei. Aparține patrimoniului spiritual al României.

Vă mulțumesc !